

Fortroligt. x)

Foredrag til Søe-Lieutenant-Selskabets Møde den 4/3. 1911

af

Kommandørkaptajn Kjølsten.

"Meddelelser fra Marineattachéen i Berlin."

(Undskyldning p. gr. af Sæsonning!)

Allerede for længere Tid tilbage har jeg modtaget en Opfordring fra vor energiske Formand til at skildre nogle Indtryk fra det af Europas Brændpunkter, hvor jeg har den Ære at gøre Tjeneste, en Opfordring som jeg ikke har ment at kunne være overhørig, selv om jeg har næret visse Betænkeligheder paa Grund af, at jeg hidtil har haft en saa krævende Tjeneste, at jeg ganske simpelt ikke har haft Tid hertil.

Da jeg imidlertid samtidig fik Tilladelse til selv at bestemme Tidspunktet, har jeg nu taget mig Tid hertil ud fra det Synspunkt, at hvis det ligesom i "Kærlighed uden Strømper", "ej sker i Dag, det aldrig sker", i alle Fald ikke i denne Sæson.

Jeg vil dog gerne straks forberede Selskabets tilstedeværende Medlemmer paa, at de ikke maa vente nogle større Sensationer fra mig i Aften, thi selvom det Aar jeg har været til Tjeneste i Tyskland saa sandelig har været rigt paa Begivenheder, saa vil De sikkert give mig Ret i, at hverken Optakten og Oplevelserne den 9. April, eller de nærmere Omstændigheder ved Rekvisitionen af vore Torpedobaade egner sig til at behandle i et Foredrag, selv ikke i dette Selskab.

Hvad mine Frontrejser til Maginotlinien og til Kamp-

× Kan kun indtales til Generalforsamling i Selskabets efter Formandens i Søe-Lieutenant-Selskabets Bestemmelse efter Samraad med Selskabets i Møde

pladserne i Frankrig og Belgien angaar, saa har Kommandør Grandjean jo allerede fortalt herom i Selskabet, -i alle Fald om den, der havde saa sørgeligt et Udfald for en af vore Kammerater, ~~og desuden forudsætter jeg dem bekendt gennem mine~~ ~~Rapporter.~~

Jeg vil dog gerne - med vor ærede Formands Tilladelse - have Lov til at understrege, at jeg regner med Selskabets Love, hvad Diskretion og Omtale udadtil angaar.

Til at begynde med vil jeg forsøge at svare paa det Spørgsmaal, som saa ofte formuleres nemlig, hvad bestaar en Marineattaché's Arbejde egentlig i?

I denne Forsamling behøver jeg jo ikke nærmere at forklare, at en Marineattaché til en hver Tid skal kunne give Udtryk for sin Marines Anskuelser og Meninger overfor det respektive Lands Overkommando i hvilket, han er akkrediteret. Det er jo en Selvfølge, og den eneste Vanskelighed her er kun at vurdere i hvor høj Grad, han nu mener, at det er rigtigt i en given Situation at besvare et Spørgsmaal eksakt og tage det dermed forbundne Ansvar, eller om han skal søge at trække Tiden ud, - eller rettere faa Lejlighed til at tænke sig om ved at søge Instruktion hjemmefra, eller ved paa anden Vis faa Lejlighed til at undersøge Sagen.

Den lykkelige Mangel af en "Instruks for Marineattachéer" har hidtil hjulpet mig i saadan lidt prekære Tilfælde.

Under Krigsforhold-som er de eneste, jeg har arbejdet under og kender-bestaar en Marineattaché's Opgave for-

Øvrigt kort og godt i at søge at være saa godt underrettet som muligt, ikke alene om Begivenheder, der har fundet Sted, men ogsaa, og det er betydelig sværere, om Begivenheder, som muligvis vil indtræffe.

Dette forekommer maaske at lyde som en Umulighed, men er ikke desmindre muligt, forudsat at man erhverver sig de rette Forbindelser iblandt sine udenlandske Kolleger, iblandt Tyskere i mere eller mindre fremskudte Stillinger og maaske ikke mindst ogsaa blandt kvalificerede Journalister og Korrespondenter, der for den første og sidste Gruppes Vedkommende næsten alle har paralleltløbende Interesser: nemlig at være velunderrettet i almindelig Militær - Politik.

Hvorledes man saa erhverver sig disse Forbindelser, maa være afhængig af ens personlige Egenskaber, -idet jeg selvfølgelig her kun tænker paa legitime Forbindelser, og ser væk fra alt hvad, der smager af militær Spionage -,noget som jeg af mange Grunde ikke har Kendskab til, og som jo kun kan drives af Stormagter og endda kun i ganske særlige Tilfælde.

At opretholde og stadig udbygge denne Kontakt paa rette Maade, det er Kunsten, men er iøvrigt noget, som ikke levner een mange rolige Minutter, i Særdeleshed under et Tempo som det den nuværende Krig føres i.

Man maa altsaa kunne holde dels sit Gesandtskab, dels sit Ministerium eller Regering underrettet, og at dette for Tiden gøres bedst af Vaabenattachéerne, der netop befinder sig der, hvor Militær - Politikken formes og udføres, kan næppe undre nogen.

At løse rent tekniske Problemer er noget andet,

dette udføres bedst af dertil kvalificerede Kommissioner, der bestaar af et særligt teknisk Personel, der udsendes i bestemt Øjemed for hver Gang.

Meddelelsen hjem - Midlet til at gøre sine Iagttagelser bekendt - er det næste Punkt, og hertil kan jeg kun sige, at dette jo ikke er let, naar Kurertjenesten er afskaffet, og Breve, Telefon og Telegrammer kontrolleres og aflyttes, tilbage bliver da kun det primitive Meddelelsesmiddel: den mundtlige Rapport, som imidlertid ogsaa kan hæmmes af Transport og Pasvanskeligheder.

Selvfølgelig bestaar Teknikken i en Militærattaché's Arbejde ogsaa i at kunne vurdere sine Kilders Lødighed, men dette er nu ikke fuldt saa svært, som det ser ud til, og en paa sund Fornuft baseret Betragtning af alle Faktorer er som Regel tilstrækkelig.

Naar det for Exempel meddeles, at der er konstrueret et rullende Fortov af Gummi, der paa en stille Nat kan rulles ud over Kanalen, imellem Frankrig og England og give Adgang for en Invasionshær, kan dette næppe vinde synderlig Tiltro hos en Marineattaché. -

I øvrigt har det ofte undret mig, hvor vel ens Kolleger gennemsnitlig er underrettet. Den Paastand man ofte hører fremsat, at for Exempel de polske, franske eller britiske Vaabenattachéer i Berlin maa have været meget slet informeret, siden Lynkrigens Indsats, Panservaabenets Effektivitet eller Stuka - Angrebene's Voldsomhed kunde virke saa overraskende, behøver aldeles ikke at holde Stik. Muligvis har de netop været særdeles vel underrettet, men Humlen har blot været den, at deres Regeringer ikke har villet tro dem, eller ikke til-

lagt deres Indberetninger den Betydning, de i Virkeligheden havde.

~~(Til Belysning heraf behøver jeg blot at nævne, at for Exempel den hollandske Militærattaché, min gode Bekendt Major Sass, ikke blev troet, da han i Tide indberettede den 10. Maj, som Dagen, hvor den tyske Vestoffensiv vilde skylle ind over hans Land, og Resultatet var blandt andet, at mange Dispositioner med Brosprængninger og Oversvømmelser blev truffet for sent.)~~

Grunden til at Stormagter vil tolerere Militærattaché'er indenfor sine Grænser, kan maaske synes lidt mærkelig især i Krigstider, men er jo ganske naturlig nemlig den, at de selv har Fordele af at have deres Vaabenattaché'er ude; men at Virksomheden er underkastet en vis Opmærksomhed af den Stat, man opholder sig i, kan næppe forbavse nogen.

For at give et Exempel paa i hvor høj Grad vi i Berlin bliver overvaaget, kan jeg fortælle et lille pudsigt Optrin fra en Forhandling ~~(i Generalstabens Attachéafdeling, hvor jeg en Dag sad)~~ hos en tyske Major, som jeg kender godt, og som har den lidt honnede Ambition, at han absolut vil tale svensk, naar han ser mig. Under denne Underholdning blev han ringet op i Telefonen og efter at have sagt "Ursägta" til mig, førte han nu en tysk Telefonsamtale tilsyneladende ved en eller anden Distraktion glemmende, at jeg ogsaa i nogen Grad forstod dette Sprog.

Som Følge heraf overværede jeg en ganske interessant Instruktion til "Gestapo" om at skygge den russiske Militærattaché, som næste Dag vilde køre ud fra Sowjet-Ambassaden i

6

sit Automobil. Politiet skulde selv finde ud af, naar han kørte og hvorhen han kørte og følge ham, uden at blive bemærket i Berlin, udenfor Berlin i 1 à 2 km's Afstand - "unauffällig" og hvis det alligevel blev opdaget, skulde de 4 Mand i Politibilen fremhæve, at det kun var til Militærattaché'ens egen Beskyttelse og Sikkerhed. Efter denne Instruktion, som jeg med min bedste Vilje ikke kunde undgaa at høre hvert Ord af, fortsatte vi vor Samtale igen paa mere eller mindre vaskeægte -Svensk. !

At vi ogsaa bliver telefonaflyttede er selvfølgelig en kendt Sag, naar der skal tales i Fortrolighed trækker man derfor altid sin Telefonstikkontakt ud, men dette giver jo ingen Garanti mod andre Mikrofoner, - som man ikke kan gardere sig imod er indlagt i Særdeleshed i Nybygninger, (~~blandt andet i vort nye Gesandtskab~~.)

Den amerikanske Marineattaché har fortalt mig, at de, som bor i det gamle Blückerske Palæ paa Pariser Platz havde bestilt en Expert over fra U.S.A. til at imødegaa dette Forhold i deres Ambassade, det viste sig, at der i Tidens Løb i Stedet for 10 Telefonledninger nu var 20 til Bygningen. Ambassadøren gav da Experten Ordre til: at klippe de overflødige 10 bort, hvorpaa nogle Funktionærer fra Telefonselskabet ledsaget af nogle Politifolk i Løbet af knap 2 Timer indfandt sig paa Ambassaden og meddelte, at da der var konstateret Fejl paa Telefonnettet, vilde de gerne have Lov at reparere dette. De blev da vist op til Ambassadøren, der demonstrerede, at hans

Telefon fungerede glimrende, hvilket alle de andre officielle Telefoner ogsaa viste sig at gøre, hvorfor han ikke saa den fjærneste Anledning til at ulejlige med en Reparation, og sendte dem noget slukøret bort.

Man behøver ikke megen Fantasi for at forestille sig, hvad der skal til for et enorme Apparat for at kontrollere ikke alene de 54 fremmede vaabenattaché'er der er i Berlin, men ogsaa de 5 à 600 Medlemmer af Corps diplomatique, foruden hvem der nu af en eller anden Grund ogsaa skal kontrolleres.

Det gøres dog imidlertid, og vi er ogsaa til Dels vidende om, hvorledes det gøres, iøvrigt skal tysk Grundighed nok overvinde de dermed forbundne Vanskeligheder, naar jeg siger Grundighed, kan jeg ogsaa nævne et Par Exempler paa, hvor indgaaende man gaar til Værks i militære Forberedelser, ogsaa i de rene Detailspørgsmaal.. Da Situationen i Fjor Foraar tilspidsede sig, var det til at begynde med de Lynkursus, som blev oprettet for Politiet i nordiske Sprog, samt at Bjærgjæggerregimenterne, som stod ved Nauen i de første Dage af April fik udleveret Søsyesmidler, som gav os et Fingerpeg, om hvad der forestod, inden vi fik mere konkrete Ting at vide.

De Tropper, der anvendtes til Okkupationen ved Felttoget mod Vest, fik Sodatilsætning i deres Kafferationer - selvfølgelig uden at vide det - for at nedsætte Kønsdriften, ligesom denne Sodaration gradvis atter blev fjærnet, naar Orlov stod for Døren.

Da Indrykningen i Frankrig fandt Sted, kørte en motoriseret Afdeling bestaaende af bibliotekskyndige Specialister i Spidsen, som havde til Opgave at gennemse fortrolige Arkiver

saa hurtig som muligt for at kunne benytte disse Oplysninger baade propagandamæssig og til internt Brug, og ofte indfandt disse motoriserede og militariserede Bibliotekarere sig før de regulære Pansertropper og intimiderede de franske Myndigheder til før den egentlige Besættelse at udlevere deres Arkiver.

At al Organisation og Grundighed nu og da imidlertid ogsaa kan slaa Fejl, kan jeg ogsaa give et lille pudsigt Exempel paa, som jeg herved frigiver til videre Bearbejdelse i en Søndags B.T. Novelle om Krigsspionage eller lignende.

I forrige Krigsvinter skulde den tyske Marineattaché, Admiral Stephan skiftes i Stockholm med Korvettenkapitän von Wahlert. Rigskansler Hitler gav derfor Ordre til en af sine Adjudanter, at han ønskede at se den nye Marineattaché i Sverige hos sig til en Konference. Dette blev igennem forskellige Led til den nye svenske Marineattaché, og stor var derfor ~~Kommandørkaptejn~~ *dommes* ~~Forshells~~ *- som er tidligere Kommandørkapitän Forshell -* Forbavselse, da han ^{en} skønne Dag, hvor jeg sad hos ham fik Tilsigelse til at møde hos Hitler! Naa, Fejltagelsen blev opklaret, men man behøver næppe megen Fantasi for at udmale sig hvilke Konsekvenser, der kunde havde udviklet sig heraf, hvis Forshell, der taler glimrende tysk, virkelig var blevet instrueret i Rigs-kancelliet, og derpaa omgaaende rejst hjem og refereret dette. - Om Hitler kender Forskel paa svenske og tyske Søofficersuniformer er mig ukendt, men det er næppe sandsynligt, og de to Herrer var ham i alle Fald begge ganske ukendte! - -

Jeg skal nu overgaa til at give en generel Oversigt over den militær-politiske Situation, samt fremsætte visse Oplysninger af aktuel Karakter, saaledes som den efter min Mening for Tiden foreligger. Naar jeg siger min Mening, burde jeg maaske sige, som man opfatter den for Tiden i Berlin.

Søkrigen

Søkrigen.

Betragter vi først Søkrigen, saa gaar jeg ud fra, at alle erindrer Tilintetgørelsen af Halvdelen af den italienske Flaade, som mærkværdig nok laa koncentreret i Toranto Natten mellem den 11' og 12' November, et Angreb som først og fremmest blev gennemført med Torpedoplaner, hvorfra 11 af 12 Torpedoer ramte, og som tvang Italienerne bort fra Forbindelseslinierne til Albanien og delvis ogsaa til Libyen og derved egentlig for første Gang ændrede den strategiske Stilling i Middelhavet ubetinget til Gunst for Stor-Britannien og slog "the Influence of seapower" fast med 3 Tommer Søm.

Som bekendt er den italienske Orlogsbasis nu forlagt til Cagliari paa Sardinien og af de 6 Slagskibe, 10 Krydsere og 27 Jagere, som laa i Toranto, kom kun 3 Slagskibe, 8 Krydsere og 9 Jagere ud, [paa stor Distance.]

Siden da har der kun af Interesse været den mindre Artilleri-Træfning den 27' November Syd for Sardinien mellem et Par britiske og italienske Slagskibe, og endelig Bombardementet af Genua den 9' Februar, hvor Slagskibene "Renown", "Malaya", Hangarskibet "Ark-Royal" og Krydseren "Sheffield" samt lette Enheder under Viceadmiral Sir James Summerville's Kommando i een Time bombarderede Byen.

Angrebet sattes ind, fordi man havde Oplysninger om derværende tysk Troppekonzentration og Indskibning til Afrika, og foruden at Kajer og Troppetransportskibe blev ødelagt, rantes

ogsaa et større Antal Oliekanke o.s.v.

Italienerne gjorde kun et svagt Forsøg paa Modvirkning - efter Sigende først efter gentagne og kraftige Opfordringer fra tysk Side. De officielle Tab opgjordes til 144 Døde og 272 Saarede.

Storbritanniens Middelhavsflaade, som bestaar af 7 - 9 Slagskibe, 3 Hangarskibe, 12 Krydsere, 50 Jagere foruden et ubekendt Antal Undervandsbaade og andre lette Enheder under Sir Cuthberts Kommando, har altsaa tvunget den italienske Flaade over i Defensiven og behersker nu i det store og hele Forbindelseslinierne i Middelhavet.

Luftfartøjer fra Middelhavsflaadens Hangarskibe har desuden bombarderet Dodekaneserne, der nu maa betragtes som ganske afskaaret og under særdeles vanskelige Kaar, Cagliari paa Sardinien, Taranto, Neapel, Brindisi, Pisa og Livorno foruden Valona og andre Byer i Albanien.

Kreta er som bekendt nu en britisk Basis, og uden at ville forklejne de græske Soldaters udmærkede Præstationer er det dog "Royal Navy" og "Royal Air-Force", der hidtil har haft det virkelig afgørende Ord at sige i det græsk-italienske Felttog. - Paa den anden Side bindes der saa store britiske Maritime-Styrker i Middelhavet, at det gaar haardt ud over det britiske Søherredømme paa Ozeanerne - men herom senere.

Forinden Taranto-Episoden bestod den italienske Flaade af 6 Slagskibe, 21 Krydsere, 117 Jagere, 98 Undervandsbaade og 72 Motortorpedobaade. Hangarskibe findes ikke, idet

-11

det meste af Middelhavet luftmæssigt kan dækkes fra italienske Baser. I Luften har Italienerne i noget højere Grad vist Initiativ end til Søs og til Lands, Malta er jo bombet snart utallige Gange, Suez og Aleksandria er angrebet og endelig udspilles i Middelhavet det af saa mange med stor Interesse imødesete Drama imellem Luftvaaben og Flaademateriel.

Hvad Resultatet heraf bliver, er ikke klart endnu, men jeg vil dog nævne, at Hangarskibet "Illustrious", som Tyskerne meldte at have sænket den 27' Januar med Luftbomber i Maltas Havn, med 23 Knob om Natten gik til Aleksandria, hvor den ankom ved egen Hjælp trods 120 Stukaangreb i Maltas Havn, og Chefen blev til Belønning herfor udnævnt til Kontre-admiral ved Ankomsten til Aleksandria.

Hvad Storadmiral Raeder har talt med Chefen for den italienske Marinestab, Admiral Riccardi, i Meran om, er det ikke lykkedes mig at faa opklaret, (~~trods det jeg har forsøgt herpaa baade hos Storadmiralens Adjudant og den italienske Marineattaché, der begge var til Stede,~~) men jeg tror næppe, at det er meget forkert, at Italienerne har maattet forklare, hvor de gemmer deres ca. 100 Undervandsbaade, som vi hidtil intet har hørt til, og i det Hele taget faaet en lille Opmuntring fra tysk Side, som saa sandelig ikke er glade for Italienerne, der nu synes at have mistet ethvert Initiativ.

Om Frankrigs Flaade gav en Kronik i "Nationaltidende"

af 14'Februar skrevet af en militær Medarbejder visse Oplysninger, disse Meddelelser stemmer imidlertid ikke overens med de Oplysninger, man i Berlin har desangaaende.

De fleste større Enheder er nemlig gaaet tilbage til Toulon blandt andet af Oliehensyn, og det interessante er, at samtlige franske Søofficerer paa disse Skibe samtidig skriftligt har indsendt en Erklæring til Admiral Darlan, at de under ingen Omstændigheder vil slaas mod England.

Gaar vi fra Middelhavet ud paa de store Ozeaner, er Søkrigen her præget af ren Handelskrig, nemlig Tysklands Forsøg paa for det første at underbinde de for det europæiske England nødvendige Tilførsler, for det andet at skade den britiske Verdenstonnage overalt, hvor denne findes. Det første er hidtil gjort med stedse stigende Resultater ved et fortrinligt Samarbejde imellem de tyske Undervandsbaade, der fortrinnsvis angriber Konvojerne efter Mørkets Frembrud i Overfladeangreb, og Luftvaabnet, der bringer Undervandsbaadene i Angreb ved at opgive Konvojernes Kurs og desuden ved direkte Angreb fra Luften, hvor Lejlighed gives.

Det andet - den rene Krydserkrig - udføres af Hjelpekrydsere, der - som Regel er udrustet med 15 cm Kanoner - og opererer paa Verdenshavene, medens de tyske Orlogsskibe optræder i Atlanterhavet baseret paa Tysklands nu langt større Kyst - som Regel med Brest som Basis - end Tilfældet var i Verdenskrigen. Lommeslagskibet "Lützow" og den store Krydser

"Seydlitz" har opereret her, ligesom meget tyder paa, at det nybyggede Slagskib "Bismarck" ogsaa har været paa Krydserkrig i Atlanten.

Fra denne Krydserkrig - som jo kun kan føres, fordi "Royal Navy" er bundet saa stærkt, som den er - gaar mange interessante Beretninger; saaledes hørte jeg forleden om en britisk Konvoj ved Madeira, som Natten til den 13' og 14' Februar blev delvis ødelagt af et af sine egne Skibe - nemlig en tysk Hjelpekrydser, der uset havde sluttet sig til Konvojen og under engelsk Flag ganske roligt sejlede med i Formationen, indtil Lejligheden kom til at aabne Ilden og sænke saa og saa mange Skibe for dernæst at forsvinde i Mørket ?

Storbritanniens Modtræk herimod er jo Konvojer, men for at gøre disse saa sikre som muligt maa de beskyttes ikke alene af Jagere og Krydsere men ogsaa have en effektiv Luft-ekclairering og Luftsikring, men dette er vanskeligt, thi England mangler i høj Grad Materiel hertil, saa længe saa store Styrker blandt andet bindes i Middelhavet.

For at bøde herpaa har Storbritannien for det første købt 50 Jagere fra U.S.A. og betalt disse med Flaadestøttepunkter indenfor den amerikanske Halvkugle.

Hvorvidt Rygterne er rigtige om, at det nye britiske Slagskib "King George V", der bragte Lord Halifax til Amerika, og som nu ligger i kanadiske Farvande, skal byttes med endnu 20 nye Jagere, kan jeg ikke sige, men jeg ved, at de japanske

Marineattachéer i Berlin er meget foruroligede over dette Forlydende.

Desuden har England bygget en ny Anti-Undervandsbaads-jager-Type, de saakaldte "Atlant-Korvetter", som er mindre og billigere end Jagere, særdeles sødygtige, og som kan frem-skaffes i et meget stort Antal.

Efterhaanden som et tilstrækkeligt Antal Eskorte-fartøjer er for Haanden, vil man dernæst overgaa til at for-mindske Antallet af Fartøjer i Konvojerne, saaledes at disse efterhaanden skal gaa helt ned til kun at bestaa af ca. 4 Skibe hver.

Til Gengæld forbereder Tyskland sin store Foraars-offensiv i Form af en mægtig Indsats af et meget stort Antal Undervandsbaade. Naar danske Aviser "taler om" Tusinder af Undervandsbaade, er dette jo noget overdrevet, det der ligger til Grund for dette Rygte er en ny Type af Hurtigbaade, der i sit Ydre i nogen Grad minder om Undervandsbaade, men det vil dog ikke være meget forkert at anslaa Antallet af de tyske Undervandsbaade, som til Foraaret kan sættes ind, til ca. 300.

Uddannelsen af tilstrækkelige Besætninger hertil er selvfølgelig uhyre vanskelig, selv om den tyske Marines Per-sonel for Tiden beløber sig til ikke mindre end 257.000 Mand. Man har søgt at løse Problemet ved i de værste Vintermaaneder at kalde Størstedelen af de i Søen værende Undervandsbaade hjem og fordele de gamle Besætninger i de nye, men den

forcerede Uddannelse af alle disse delvis nye Besætninger er blevet saa meget generet af, at der ogsaa i Aar har været Isvanskeligheder, hvad man ikke havde ventet, at Tyskland blandt andet har maattet gribe til den for vor Marine saa sørgelige Rekvirering af vore Torpedobaade for at skaffe Maalskibe nok til den nu endnu mere forcerede Uddannelse.

Har denne Handelskrig nu Mulighed for at lykkes for Tyskland ? Ja, det er et af Tidens mest brændende Problemer, som jeg blandt andet har forsøgt at belyse i en Indberetning, hvis Tal og Data det imidlertid vil kræve for lang Tid at komme ind paa her i sin Helhed.

Benytter man de tyske Opgivelser, maa man indrømme, at Muligheden er der, omvendt hvis man benytter de britiske. Den Nedgang i det ugentlige Gennemsnitstal paa sænket Tonnage (ca. 64.000 ts.), som Englænderne hævder at have konstateret i December og Januar, skyldes imidlertid utvivlsomt ogsaa den lige omtalte Hjemkaldelse af de tyske Undervandsbaade, og desuden tiltager Sænkningkoefficienten stærkt igen.

Erstatning for sin sænkede Tonnage kan England nu hovedsagelig faa fra U.S.A., som i Slutningen af dette Aar menes at kunne hæve sin Skibbygningskapacitet fra ca. 1/2 Mill. ts. om Aaret til ikke mindre end 4 Mill. ts., dog heri inkluderet Orlogsskibsnybygningen, der altsaa ikke kommer Handelsskibstonnagen til Gode.

Kan Storbritannien derfor holde ud endnu et halvt

Aar, har det Ret til at haabe, at U.S.A. kan udfylde de Tab, som den tyske Undervandsbaadsblokade slaar.

Indtil da maa det klare sig med gammel Tonnage og sin egen haardt ramte Produktion, hvilket ikke bliver let, hvis det f.Eks. er rigtigt, at Tyskland har sænket 215.000 ts. paa 2 Dage, som Hitler sagde i sin Tale den 24'Februar - hvad London iøvrigt omgaaende benægtede - men paa den anden Side er det heller næppe sandsynligt, at Tyskland indenfor samme Tid kan ødelægge saa meget af de 22 á 24 Mill. Tons, som England har til sin Disposition, at den engelske Regering derfor skulde tvinges til Fred.

Landkrigen.

Hvad denne angaar maa det være mig tilladt at omtale dette i en saa summarisk Form som muligt. Indtil nu har det jo ogsaa her væsentligt været Italien, som paa Aksemagternes Side har været i Ilden, dels selvforskyldt i Albanien og dels i Afrika: ved britisk Initiativ.

I Øjeblikket ser det ud til, at Italien staar overfor at miste sine Kolonier i Afrika. I Libyen er 12 af de italienske 15 Divisioner under General Graziani taget til Fange og oprevet, og hans Tilbagetog, som har fundet Sted i de sidste 8 Uger i stadigt stigende Tempo, fortsættes og har nu skabt Udtrykket "Lynretraiten" i Modsætning til Tyskernes Lynoffensiv mod Vest i Fjor.

Om den britiske General Wavel kan fortsætte sin Frem-

/X

gang og muligvis i Forening med General Weygands Tropper naa frem til Atlanterhavets Kyst for der en Gang at møde en eventuel amerikansk Landgangshær, eller om tyske Styrtdbombere i Forbindelse med Pansertropper kan stoppe ham forinden, kan kun Tiden vise.

I Eritrea og nordre Abessinien staar den italienske Front for at bryde sammen, og hjemme i Moderlandet har der været indre Uroligheder blandt andet i Turin og Milano.

Foruden Udenrigsminister og Flyver-Oberst Ciano er ikke mindre end 5 italienske Ministre "deserteret til Fronten", saaledes at der nu er Forbud for Medlemmer af det fascistiske Parti mod at gaa frivillig til Fronten, de behøves hjemme, og hvorledes det kan forenes at være Udenrigsminister og føre en Lufteskadrille i Albanien er svært at forstaa.

Spanien. Franco har efter Sigende afslaaet al Deltagelse, direkte og indirekte i Aksens Politik og har kolossale indre Vanskeligheder. Der er saaledes ikke mindre end 1 Million Kommuniste og 1 Million Falangister i hans Fængsler, Landet sulter og staar paa Falittens Rand, saa en aktiv Deltagelse herfra kan Aksen næppe forvente.

Frankrig. har hidtil spillet sine Kort væsentlig med General Weygand og hans Tropper i Nordafrika i Baghaanden, og det vil blive interessant at se, hvad der vil ske, hvis de italienske Styrker i Nordafrika skal afvæbnes af hans Hær i fransk Nordafrika, eller om Tyskland kan skabe dem fri Passage

til spansk Marokko, for at de derfra kan blive sendt hjem via Spanien ?

(At den franske "Quisling" Laval trods alt før eller senere atter af Tyskerne tvinges ind i Vichy-Regeringen, maa der vist regnes med.)

Endelig er der Balkanstaterne, som jo er kommet svært i Forgrunden.

Det hidtidige Resultat af det italiensk-græske Felttog er jo saa bekendt, at jeg ikke skal komme nærmere ind paa dette, men kun nævne at denne Krig blev gennemtrumfet af Mussolini ikke alene imod tysk Ønske og Raad men ogsaa imod sine egne militære Raadgivere, efter at Italien havde faaet Kendskab til de fransk-tyske Freds-Forhandlinger i Paris, der kun vilde give Italien Djibuti i Abessinien! Det hidtidige Resultat er, at over 4 italienske Divisioner er blevet slaaet, inden Vinteren nu har standset Grækernes Offensiv i Albanien. Italienerne skal imidlertid nu have ikke mindre end 25 Divisioner ved denne Front.

De 2 Stater, der hidtil har forhindret tyske Tropper i at komme de haardt trængte Italienerne til Hjælp, nemlig Jugoslavien og Bulgarien har været udsat for et stærkt diplomatisk Pres fra tysk Side, som dog hidtil intet Resultat har bragt for det første Lands Vedkommende, medens Bulgarien jo som bekendt nu er ved at blive besat af Tyskerne, som i Øjeblikket skal have ikke mindre end 30 Divisioner i Bulgarien

og i Ungarn heraf ^{hittie} fortrinsvis Flyvetropper og Pionerafdelinger i Bulgarien. (Broslagningerne over Donau er jo ogsaa Kendsgeringer, som taler sit tydelige Sprog.)

Rumænien venter et engelsk Luftangreb paa sine Oliekilder, efter at de britiske diplomatiske Repræsentanter er blevet trukket tilbage den 15. Februar og nyder - jo ganske bortset fra den tyske Besættelseshær paa ikke mindre end 20 Divisioner - den tvivlsomme Ære at kendetegnes som Balkans mest korrumperede Stat.

Den tyrkisk-bulgarske Venskabstraktat har haft den forbavsende Egenskab, at alle uden Undtagelse tilsyneladende glæder sig over den, det være sig baade Tyskland og England, og de Stater der er grupperet heromkring.

Mon Sandheden derfor ikke er den, at denne Traktat er et Stykke orientalsk Diplomati, som ikke har nogen større reel Betydning.

Muligheden af, at det er Rusland, der har paavirket Tyrkiet til at gøre dette for længst muligt at undgaa at faa Balkan - og sig selv - til at blive inddraget i Krigen, anses for mest sandsynligt.

Bag alt dette staar Tysklands til Dels arbejdsløse men vældige og veludrustede Hær, der ved de sidste Indkaldelser er bragt op til ca. 300 Divisioner eller ca. 6 Millioner Mand, heraf dog kun ca. 200 á 250 Divisioner vel uddannede Felttropper. Med Flaadens og Luftvaabnets Mandskab maa der

ialt regnes med 8 Millioner tyske Soldater under Vaaben!

Af disse er over 60 Divisioner paa eller i Nærheden af Balkan. Hvad alle disse Tropper skal bruges til - om de skal sikre Balkan, om de skal gaa videre mod S.O. til Suez eller mod Øst til Ukraine, ja det kan kun Tiden vise, men at Grækenland snart kommer til at bøje sig for en tysk "Mægling", naar de tyske Tropper staar ved Bulgariens Sydgrænse, maa i alle Tilfælde i første Række anses for givet. Hvis dette giver Bonus, maa det da atter siges at være lykkes Tyskland at isolere og uskadeliggøre ogsaa Balkanstaterne een ad Gangen i Lighed med, hvad der fandt Sted i 1939 og 40.

Luftkrigen har i de 2 sidste Maaneder paafaldende aftaget i Intensivitet for begge Parter, og den væsentlige Grund hertil er vel de meteorologiske Forhold: daarligt Vejr og Faren for Tilisning. I Berlin fandt de hidtil sidste Luftangreb Sted kort før Jul, nemlig den 56'Luftalarm den 21'December og derefter har vi haft Fred. De engelske Angreb har siden da koncentreret sig om det besatte Omraade og Invasionshavnene, af tyske Byer er Wilhelmshafen, Bremen, Hannover og Düsseldorf haardest ramt. (~~I Bremen blev ved Angrebet den 12'Februar 250 Huse og 10 Fabrikker ødelagt, og Angrebet paa Hannover betegnes som det hidtil alvorligste.~~)

Alle venter og frygter imidlertid i denne Retning Foraarets Komme og den dermed forbundne forøgede britiske Luftvirksomhed.

Berlin affolkes mer og mer - især af "Plutokrater" -

og til Marts skal Børneevakueringen være gennemført ligesom Anstalter til forøget Luftbeskyttelse træffes overalt i Berlin.

Det tyske Luftvaaben er efterhaanden baseret mange Steder uden for baade Tyskland og de besatte Stater, saaledes f.Eks. i Polen, Balkan og i Italien, hvor man nu kan tale om en tysk Okkupation reelt omend ikke formelt, i Særdeleshed i Syditalien og paa Sicilien.

Af Interesse for os kan jeg nævne det tyske Luftangreb paa Island, der vist nok udførtes af Luftfartøjer fra Norge, der beskød en Flyveplads ved Reykjavik med Maskingeværer, og det tyske Lufttogt til Færøerne den 22'Februar, hvor en britisk Hjelpekrydser paa 4000 ts. blev sænket udfør Thorshavn, medens andre paa forskellige Fjorde opankrede Skibe ogsaa blev bombet.

Fra britisk Side har der været Luftangreb over tidligere polsk Territorium, medens britiske Faldskærmsjægerangreb i det sydlige Italien har været sat ind for at skade Tilførslerne til de tyske Luftbaser paa Sicilien, dette Angreb har vist været mere virkningsfuldt end Avisreferaterne har fremstillet det.

Inden vi forlader Luftkrigen, vil jeg gerne sige et Par Ord om den Krigsførelse, som vi hidtil har været forskaaet for, men som alle venter snart vil blive forsøgt, nemlig Gas-
krigen.

Man maa forvente at et pludseligt Luftangreb mod engel-

ske Luftbaser kan blive udført ved Hjælp af Luftlandetropper i Forbindelse med Gasangreb fra Luften f.Eks. paa London og andre Storbyer, for der at skabe Kaos og Panik og blokere Vejene for Tropper samtidig med, at et Invasionsforsøg sættes ind, muligvis paa et i Forvejen med Gas og Artilleri rænset Brohoved eller Kystafsnit. (~~For at undgaa at lade Luftfartøjer gaa saa langt ned som en direkte Anvendelse af Gas kræver (ca. 30 m.) skal der nu i Tyskland være fabrikeret ca. 500.000 Sejldugsposer, som er beregnet til at fyldes med Olie, som i Forvejen er præpareret med eller har opsuget Giftgas. Disse Poser skal da kastes fra stor Højde og sprænges ved Anslaget mod Jorden. For at berolige Offentligheden hedder det sig nu, at disse Olieposer skal benyttes til at dæmpe Søen f.Eks. Kanalen ved et eventuelt Invasionsforetagende, hvilken Version man nu ønsker at tro paa overlades til Tilhørerne.)~~

Om det desuden er lykkedes at fremstille en Gas, der slaar igennem almindelige Gasmasker, kan vi af gode Grunde ikke faa konstateret, men man maa ikke betragte dette som udelukket, i alle Fald har man Grund til at tro, at der er eksperimenteret med Gas. (~~Om det er rigtigt, at et Antal sindsyge Patienter er benyttet til Forsøgene, lader sig heller næppe konstatere, men viser, at Befolkningen i Berlin er meget optaget af disse uhyggelige Fremtidsperspektiver.)~~

Man maa imidlertid - saa forfærdeligt det end lyder - regne med, at begge Parter er klar til at benytte Gas, det være sig i offensiv eller defensiv Anvendelse - saa kommer det blot

an paa, hvem der begynder, eller hvem der først faar Skylden for at have begyndt!

Inden jeg gaar over til at forsøge at sammenfatte den strategiske Situation i et samlet Billede, vil jeg gerne saa kort som muligt nævne endnu et Par Ting af Interesse.

Chefen for U.S.A.'s Generalstab, General Marshall, udtalte ved et Pressemøde den 28'Januar, at hans Mening var, at Tyskland med alle til Raadighed staaende Midler vil forsøge en Invasion til Foraaret, Marineminister Knox udtalte den 2'Februar, at han havde Underretning om, at Tyskland var parat til at sætte en Gaskrig ind over England men mente dog, at England med Amerikas Hjælp nok skulde klare sig. Om U.S.A. i en nær Fremtid kommer i Krig er jo etsaae nærliggende Spørgsmaal. Jeg personlig tror det imidlertid foreløbig ikke, især ikke hvis U.S.A. kan undgaa engelsk Eskortertering i Blokadeomraadet.

95% af den amerikanske Flyvemaskineindustri gaar nu til England, og forleden blev al privat Automobilfabrikation stoppet i U.S.A., derfor hjælper dette Land sikkert England bedst ved nu kun at levere Krigsmateriel, og noget Fredsbrud fra tysk Side er næppe sandsynligt, dertil vil Reaktionen paa den tyske indre Front sikkert være det for stor.

Japan er pludselig blevet venlig, det vil ikke alene have Fred i Østen men oven i Købet mægle i Europa! Skulde Grunden hertil mon være den, at dette Land føler sig lidt

for langt fjernet fra Aksens Centrum og Tysklands 300 Divisioner og for stærkt udsat for Amerikas og Englands Sømagt? At Udsigterne for en Fred for Øjeblikket maa anses for at være lig Nul, behøver jeg næppe at tilføje.

Fra Finland lyder der atter ængstelige Toner. Spørgsmaalet om Nikkelgruberne ved Petsamo, hvormed der forhandles med Sovjet, har gentagne Gange været afbrudt, sidst medio Februar. Balkanurolighederne giver Bagslag Nord ud. Kan man tænke sig, at Sovjet frivillig giver Afkald paa sine Interesser ved Sorte Havet uden nogen Kompensation? Og hvori skulde denne bestaa? Det mest nærliggende er Genoprettelsen af Grænserne fra før Verdenskrigen og efter Tilintetgørelsen af de 3 baltiske Stater at russificere ogsaa Finland.

Sverige føler det samme, det ruster og ruster som aldrig før og faar virkelig noget ud af deres Milliardudgifter. Sverige raader nu over 12 veluddannede Infanteridivisioner, Tjenestetiden er forlænget, og Flaaden faar tilført eet Skib eller Fartøj hver Uge. Spørgsmaalene er her: ¹⁾ vil Sverige denne Gang hjælpe Finland og 2) hvorledes vil Tyskland stille sig hertil? (~~Det kan jo tænkes, at Sveriges Stilling efterhaanden er Tyskland en Torn i Øjet, saaledes at man ikke er helt uinteresseret i en svensk Aareladning, som man da paa et passende Tidspunkt selv kunde stoppe?~~)

Fra vort ulykkelige Broderland i Nord Norge lyder kun sparsomt Nyt, der hersker uudholdelige Tilstande, ~~sa~~ ^{dir og i Holland} ~~længe Quisling sidder ved Magten, og) Forholdene viser, hvor~~ ^{uilykkelig} ~~stærkt en lille Nation treds alt kan reagere, naar den knægtes~~ ^{er slidd, naar Sovveraimteden er} ~~hændesgjort.~~ ^{hændesgjort.}

~~ved Midler, som Nationen som Helhed reagerer overfor.~~ Vedrørende de maritime Operationer den 9'April mod Norge foreligger der nu i Berlin en ganske vist populær men meget interessant og sørgelig Bog "Die Kriegsmarine erobert Nordwegens Fjorde"

af den kendte sømilitære Skribent Fregattenkapitän von Hase. *som bl.a. viser hvor store naturlige Muligheder Norge har haft for at kunne tilbagevise Invasionen.*

Om Forholdene herhjemme burde det selvfølgelig først og fremmest være mig, der bliver informeret, men af Interesse er dog maaske, at det Tryk til at omdanne vor Regering, som jeg gaar ud fra er de Herrer bekendt, og som i Vinter gentagne Gange har været meget stærkt, ganske utvivlsomt er blevet i alle Fald foreløbig afblæst, samtidig med at vi har givet efter for Kravet om Udlevering af vore Torpedobaade.

Naar jeg da skal forsøge at sammenfatte alle disse Meddelelser til et samlet Billede af Situationen, som den tegner sig for Øjeblikket samt sige noget om, hvilke Begivenheder vi kan vente os i dette Aar eller rettere Foraar, saa kan følgende resumeres:

Vinteren er paa begge Sider af Kanalen anvendt til intensivt Arbejde, paa den ene Side for at forsøge at fremkalde en Afgørelse, paa den anden Side for at forhindre en saadan. At Tyskland har forberedt en vældig Aktion, der skal tage sin Begyndelse, naar Vejrguderne tillader det, derom kan der næppe være Tvivl. Hvilken Form denne Anstrængelse vil tage er imidler-

tid hyldet i Taage. Som et Faktum kan imidlertid fastslaaes, at det Forsøg som Tyskland siden Eftersommeren har gjort for i Luften at betvinge de engelske Øer i alle Tilfælde hidtil er mislykket, og at Luftkrigen trods sine enorme materielle Virkninger har faaet et negativt Resultat, hvad Erobringen af selve England angaar.

Indtil for 2 á 3 Uger siden var den almindelige Mening baade i Tyskland og vist nok ogsaa i Stor-Britannien og i U.S.A., at Invasionsforsøget fremstod som det sandsynligste Alternativ. Siden da har vi imidlertid set en militær Opmarch i stor Stil paa Balkan, om denne skal anvendes til at besætte disse Lande, til at realisere Planen om Truslen mod Suez, eller maaske til at holde Rusland i Skak er et Spørgsmaal, som jeg ikke ser mig i Stand til at besvare (rigtigt) men en vis Afslappelse i Invasionstruslen synes imidlertid samtidig at kunne konstateres, ~~at~~ antage, at begge Dele, baade Aktionen mod Nord- og Syd-Vest og Syd-Øst, skulde være Camouflage og udelukkende Nervekrig, tror jeg ikke paa, bortset fra den Fordel, at man derved i nogen Grad binder Modstanderens Kræfter, lige saa lidet troligt er det, at Tyskland har til Hensigt at iværksætte begge disse Kæmpeforetagender paa een Gang, selv om dette vel nok kunde lade sig gøre.

Hvor meget end Begivenhederne i og omkring Middelhavet tilsyneladende fanger Interessen, saa kommer denne Krig efter alt at dømme dog næppe til at afgøres paa den sydlige Krigs-

skueplads. Hovedproblemet er og forbliver altid Nedkæmpelsen af og Besiddelsen af det europæiske England. Saa er Spørgsmaalet blot, hvorledes kan dette opnaas? Enten ved en Invasion udført med alle til Raadighed staaende Midler (~~—ogsaa Gas som før nævnt~~) eller ved at afskære England fra enhver Tilførsel fra den anden Side af Atlanterhavet.

Det sidste kan maaske gøres ved en Indsættelse af den nye tyske Undervandsbaadsflaade i nøje taktisk Forbindelse med Luftvaabnet, men den kræver Tid, og Tid betyder en Styrkelse af England. Giver denne Form for Krigsførelse ikke hurtigt Resultat, er der efter min Vurdering ikke andet Valg end Invasionsforsøget, hvis Krigen skal bringes til Ende i Aar.

Eet kan man i al Fald forudse og har Grund til at understrege, om dette vældige Foretagende strander eller ej: Virkningerne vil blive uoverskuelige. Er det europæiske England erobret, har Tyskland sejret, lykkes det ikke, vil Repræssalierne blandt andet ad Luften overfor Tyskland og dets Storbyer blive saa forfærdelige, at det i Forbindelse med en 3die Krigsvinter kan have skæbnesvangre Følger.

En nøgtern militær Vurdering af Fremtiden for Europas Vedkommende baseret paa de foreliggende Kendsgerninger gaar i Berlin ud paa, at:

- 1) Tyskland sejrer
- 2) Amerika sejrer
- 3) Sovjet Republikken sejrer.

Det interessante i denne Hypotese ligger deri, at man ikke mere regner med den hidtil almindeligst forekommende

Mening nemlig, at hvis Tyskland ikke sejrer, vinder England.

Hvad vi kan vente os af den første Mulighed Alternativ 1): Tyskland sejrer, (^{er givet af} behøves der ikke megen Fantasi ~~til at udmale sig~~), vor militær-geografiske Stilling^{det} er en Kendsgerning, vi ikke kommer uden om.

Men de andre Muligheder forudsætter et militært Nederlag for Tyskland, der efter alle Solemærker at dømme - før eller senere - vil medføre et indre Sammenbrud i Riget, eller hvad man kan karakterisere som et uorganiseret Kaos, og for at reparere paa dette Kaos kræves der en Besættelse af det europæiske Fastland. Hvem er i Stand hertil paa dette Tidspunkt? Vel næppe andre end Rusland, som kun behøver at lade de Hære marchere fra det Verdenshjørne, hvorfra Europa, lettest lader sig invadere. At tilføje, at de 2 Hovedpiller, hvorpaa Sovjets Eksistens maa komme til at dreje sig, nemlig Adgangen til Sorte Havet og Østersøen først vil staa for Tur, turde være overflødig.

Jeg har med Vilje omtalt ogsaa dette for at give mit ringe Bidrag til, at dette "værste", men maaske ikke saa usandsynlige Alternativ, muligvis kan forhindres, og det kan det kun, dersom alle gode Kræfter i Norden - altsaa ogsaa her i Danmark - vil arbejde paa at styrke den internationale Værn, baade bevare det, vi har og med alle til Raadighed staaende Midler skabe nyt, hvor dette lader sig gøre, thi ingen ved, hvor og hvornaar vi faar Brug for vore Værn, selv om disse synes os nok saa ringe og til Dels betydningsløse i Øjeblikket.

Jeg har nu forsøgt at give et Billede af den militært-politiske Situation, baseret paa visse Kendsgerninger og isprængt de Hypoteser, som en strategisk Betragtning altid maa tage med i sine Overvejelser. Jeg vil imidlertid paa det bestemteste fralægge mig et hvert Forsøg paa at optræde som Profet, og kun gentage, hvad jeg ogsaa har lært ad Erfaringens Vej under mit Ophold i Berlin, at medens en Diplomat kan nøjes med at beskæftige sig med Sandsynligheder, maa en Militærattaché tage alle Muligheder med i sine Betragtninger.

Heldigvis kender jeg imidlertid tilstrækkelig til vort gamle Selskabs uskrevne Love, saa jeg meget vel ved, at naar Pendikeluret der ovre paa Væggen nærmer sig Klokken halv ni, saa er det nærmest upassende at tale længere, thi da kalder andre og lige-saa vigtige Gøremaal, selvom jeg egentlig havde meget mere paa Hjertet, som jeg er ubeskeden nok til at tro ogsaa kunde være af Interesse.

Jeg tænker saaledes paa vore Indtryk fra Luftbombarde-menterne i Berlin, og de Observationer vedrørende Flakskydning og Projektørbetjening som vi har gjort, og desuden Iagttagelser fra det triste og deprimerende Liv i Almindelighed i en krigsramt og mørkelagt Millionby.

Mit Haab er imidlertid, at det er lykkedes mig at give et - omend overfladisk - Indtryk af, hvad en Marineattaché's almindelige Arbejde gaar ud paa. Endnu et Moment vil jeg dog gerne fremdrage, inden jeg slutter nemlig dette, at andre Magter og især Stormagterne er tilbøjelige til slet ikke at regne med den Stats Værnemagt, som ikke lader sig repræsentere hos dem. Da jeg for c. 10 Aar siden gennemgik den franske Marinestabsskole stødte

jeg Gang paa Gang paa den Opfattelse, at Danmark var totalt afrustet blandt andet ogsaa fordi vort Land og Equador var de eneste Stater, som ikke havde Repræsentation for deres Værnemagt hos den franske Regering.

Ogsaa derfor har jeg altid gjort mig til Talsmand for, at vi burde benytte os af de Hjælpekilder, som alle andre benytter sig af, og som ligger lige for. Jeg skal i denne Forbindelse blot pege paa hvilken udyrket Mark, der ligger i Stockholm, ikke mindst for Tiden, hvor vort Lands Efterretningsvæsen desværre er altfor ensrettet.

At have en Marineattaché i denne neutrale Hovedstad, hvor der for det første kunde samles Erfaringer fra en nordisk Stat, der ønsker at opbygge sit nationale Forsvar paa en sjælden energisk Maa-
de, men hvor der ogsaa gives en enestaaende Lejlighed til at faa Efterretninger fra alle de Vaabenattaché'er, som p.t. er forsamlet i Sveriges Hovedstad, baade fra krigsførende Lande - England og Tyskland - og fra ikkekrigsførende Lande, - Frankrig, og de neutrale Stater forekommer mig at være nærliggende og særdeles anbefalelses-
værdigt.

Og saa vil jeg gerne slutte med en lille Appel, som især er rettet til vore yngre Kammerater blandt Søofficererne:

Lad ikke de tilsyneladende haabløse Tider slaa os ud og faa os til at tabe Modet, husk at det er i daarligt Vejr, at en Skibsbesætning viser, hvad den duer til, det gælder nu mere end nogensinde før med alle Midler ogsaa udadtil at arbejde for en Genop-
byggelse af vore nationale Værn, og i denne Retning er der vist nok

at gøre for os alle, selvom det maaske er mere ved Skrivebordet end i praktisk Tjeneste ombord, at vi for Tiden kan arbejde.

Lad os lære alt det vi lære kan af gode Ting ogsaa fra det Land, hvori jeg for Tiden gør Tjeneste, thi faa Lande har maaske haft en saa dyb militær Depressions Periode som Tyskland efter forrige Verdenskrig, men i hine Aar blev der arbejdet og arbejdet godt, netop fra de faa faste Officerer, som blev paa deres Post.

Selvom Forholdene ogsaa ser nok saa haabløse ud for os her hjemme for Tiden, saa lad os dog haabe paa Fremtiden og arbejde paa at konsolidere denne under det Motto, som Stifteren af dette vort gamle Selskab paa sit Dødsleje sendte som en Hilsen til sine unge Kammerater, - de Ord, som vi altid har haft for Øje heroppe under Mødeaftenerne, nemlig at det gælder om "at blive ved" - saa er der Mulighed for at ogsaa vi " vil kunne gøre Nytte." -

